

Kalle Veirto

Etsivätoimisto
**HENKKA &
KIVIMUTKA**

ja Kurko Kökköläinen

Kuvittanut Jari Paananen

KARISTO
Hämeenlinna

© Kalle Veirto ja Karisto /
Kustannusosakeyhtiö Otava 2022

ISBN 978-951-1-44771-9

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2022

1

Moi! On yksi, jota kukaan ei lyö laudalta, Kurko Kökköläinen. Kurko on tunnettu stiguttaja, ja stiguttajan laji on pöytäjäkiekko, Stiga-lätkä. Kurko on lajissaan lyömätön.

Tai oli.

Oli ennen kuin vastaan asettui Suurella Stiga-lätkäkiertueella kaksi suurpoikaa Lahden Launeelta, Jiikoo Kivimutka ja kamumme Rupi-Taku.

”Mä pistän sitä jatkää vielä pataan!” Kivimutka julisti jo elokuun viimeisellä viikolla, ja lokakuussa tätä uhkausta tehtiin täydellä tohinalla todeksi.

Sitä ennen tapahtui yhtä sun toista.

Aloitetaan alusta.

Lahten kouluille saapui heti syyskauden ensi metreillä valtakunnallinen *Kunditkin on herkkii ja lukee kirjoi* -kiertue. Tarkoitus oli innostaa tyyppejä vaihtamaan vähäksi aikaa nettipelit ja käpälöiden kuumimmat äpit kirjallisuuteen.

Se oli tyyppillinen huolta kantavien aikuisten salajuoni. Ne olivat itse ahmineet nuoruudessaan kirjoja ja saaneet lähikirjaston Kirja-Tarzan- ja Kirja-Jane-tunnustuksia. Nyt ne halusivat, että myös nykynuoret lukisivat itsensä Janeiksi ja Tarzaneiksi ja tulisivat huolenkantajien kaltaisiksi.

Kirjailijakiertue toi Lahteen kaikki kuuluisuudet Anu Holopaisesta, Tapani Baggesta ja Markus Ikolasta lähtien sekä pari nevö-

höödiä, kuten Anette Calf-Tarkan ja Jim Juudas Kalkun. Meillä kävi Tuija Lehtinen, ja se oli kiva, puhui paljon ja myös asiaa ja oli muutenkin mukava.

Kivimutkan koululla vieraili Kalkku. Ukko oli kirjoittanut muutaman vauhdikkaan ja paljon fuck, fuck, fuck -sanoja sisältävän kirjan nettipelaamisesta sekä tyttöystävänsä kanssa teoksen nimeltään *Kirja uusille ihmislapsille*.

"Se ei ole kirja tytöille eikä pojille eikä kenellekään muulle vaan kaikille maapallomme ihmislapsille", Kalkku selitti Kivimutkan koululla.

Siinä kohtaa Kivimutka oli nostanut kätensä ja saanut luvan kysyä.

"Ole hyvä!"

"Jos se ei ole kirja tytöille eikä pojille eikä

kenellekään muulle, niin miten se voi olla kirja kaikille ja miksi sellaista kukaan lukisi?”

”Kaikki ihmiset ovat ensin ihmisiä. On pitkiä, lyhyitä, tummatukkaisia, vaaleita, keltaihoisia. On kavereita jotka tykkäävät pitää hametta ja niitä joille housut istuvat paremmin. Kaikki ovat samanlaisia kavereita”, Juudas vastasi.

Kivimutka viittasi uudelleen.

”No?”

”Mulla on kotona viisi tyttökaveria, eikä niistä kukaan pidä hametta. Mutta siinä ne on erilaisia kavereita, että ne ei koskaan lue vessassa Aku Ankan taskareita. Mä luen.”

”Mitä ne tyttökaverisi sitten tekevät vessassa?”

”Ne katselee ja kuuntelee laput korvilla poikakavereita.”

”Poikakavereita?”

”Juutuubin sileitä laulujamppoja. Jäpiköitä Amerikoista ja Saarilta.”

”Sileitä? Mitä se tarkoittaa?”

”Meillä sileitä, teillä kuuleja.”

Sileä oli Kivimutkan perheen oma sana, joka tarkoitti milloin mitäkin, mutta yleensä sellaista mikä oli myönteistä, kivaa, onnistunutta ja tyylikästä. Sysmä taas tarkoitti jotain, mikä meni peffalleen.

Tunnin jälkeen Juudas pyysi Kivimutkaa jäämään kirjastohuoneeseen juttelemaan. Jiikoo sai selittää viittä tyttökaveriaan tarkemmin. Mä selitän ne teille, jos ette vanhas-taan muista. Ne olivat Jiikoon siskot: Jannika, Roberta, Liivia, Loora ja Matti, joka oli ristitty Mathildaksi. Vanhempi kaksoispari laskettiin salibandyssa huippulupauksiksi.

”Te olettekin oikea vanhanajan suurperhe”, Juudas sanoi.

”Kyllä me eletään ihan nykyaikaa, on meillä kaikki härpäkkeet himassa.”

Kirjastohuoneessa oli kirjojen lisäksi Stigalätkäpeli.

”Kuules Juutas, mä en viitsis enää mennä ulos sateeseen. Otetaan yksi viiden minuutin erä tolla Stigalla. Mä pistän sua pataan”, Kivimutka ehdotti vieraille.

Juudas otti haasteen vastaan, ja Jiikoo teki sen minkä lupasi.

2

Tästä tapauksesta meni viikko pari, kun Kivimutkan postilaatikkoon tipahti kutsukirje. Aiheena oli Suuri Stiga-lätkäkiertue eli virallisemmin CHL/China High Voltage League Stiga Tournament.

Ympäri Suomenniemen järjestettiin neljä turnausta, joissa olivat mukana Suomen huiput sekä paikalliset haastajat. Jiikoo sai kutsun Lahden juniortason haastajatornaukseen, jonka kaksi parasta pääsi pelaamaan isosta rahasta top-top-top playerien eli kaikkein huipuimpien huippujen kanssa.

Palkkiot olivat dorkan kovat. Jokaisesta osakilpailusta voittaja sai matkaansa 25 000 euron palkkion. Ja jos joku otti ykkössijan kaikissa neljässä turnauksessa, luvassa oli 50 000 eunukin bonus ja ikuinen suurmes-tarin arvo tai jotain vastaavaa.

Kahtena edellisenä vuonna pääpalkin-non (silloin koko kiertueelta vain 10 000) oli voittanut Ville-Kristian Kalliainen, joka stiguttajapiireissä tunnettiin nimellä Keisari Kurko Kökköläinen aka Kakkiainen. Jos Kurko voittaisi vielä kolmannen kerran, hän saisi myös ekstrabonusena tuplatriplan eli vielä 25 tonnia kaupan päälle.

Haastajasarjassa oli jaossa hiluja: ykkönen palkittiin 50 euron lahjakortilla, osallistu-misoikeudella pääkiertueen osaturnaukseen ja uutukaisella Stiga/CHL-pelillä, toiseksi sti-